

ΡΩΜΕΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὴν καὶ πρῶτον ἀπαριθμοῦντες χρόνον
ἐδρεβομεν καὶ πάλιν ἔστην γῆν τῶν Παρθενώνων.

Χίλια καὶ ἑνκαίδεκα καὶ δεκαεπτὰ,
κλήθ Ρωμησοῦνης ἀληθῆς σεπτὰ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' ἐσθίας πρόξενε.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὄκτω φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα δῶμας μέρη—δέκα φράγκα καὶ ἄστὸ χέρι.

Εἰς γῶσιν φέρομεν παντός εβμοσίου τσελεπή
ὅτι πολούμεν σόματα ε Ρωμηοῦ ἀνελλιπή
μὲ τὴν ἀγάλωγον τιμὴν, καὶ ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Τέσσαρες τοῦ Νοεμβρίου,
παντοῦ βίος μαρτυροῦ.

Χίλια καὶ τετρακδέκα σὺν ὀκτώ,
τῆς ἐπαρκείας ζήτημα φρικτὸ.

Αἰνεῖ σκερτώσα πλάσει τῶν Ἀγγλων προελάσεις.

Φωνάζει μιά θεόπνευστη, μιὰ λευκοφόρα κόρη:
ἐμπρός ἔστην Ἱερουσαλήμ, γενναίω σταυροφόροι,
καὶ τὰ τρανά σας λάβαρα φέρετε τα δοξασμένα
σὲ χόματ ἀγιασμένα.

Ὑψοῦνται ἔστην Ἱερουχὼ
τὰ γκομισμένα τεῖχη,
καὶ τῶν κοιλάδων τὴν ἠχὴ
ξυποῦν σαλλίγγων ἦχοι.

Στοὺς κόσμους τῶν Χριστιανῶν δότε παρηγοριά,
καὶ ἀπὸ τὸ στήθος τῆς σκληριάς μὲ τοῦ Σταυροῦ τῆ
κύλιστε σὰν Ἀγγελοὶ τὴν πέτρα τὴν βασιλῆ! [χάρι
δαος τοῦ θεοῦ μνήματος ἐκεῖνο τὸ λιθάρι.

Χαράξετε μὲ τὸ σπαθὶ τὸν δρόμο τῆς ἰδέας,
πτερόποδες πετάτε
χωρὶς νὰ σταματᾶτε,
στράφει γιὰ σᾶς τὰ βάρη τῆς ἡ γῆ τῆς Ἰουδαίας.

Γιὰ τοῦτη λυτρωτοῦ σπαθὶ δὲν ἐβλεπε νὰ φθάη,
καὶ στράφει τῆς ἐπέλεξε κατακτητῆς χασάπης
ἐπὶ τὰ γράμματα ποδῆνε καὶ ἐκεῖνο τὸ στεφάνι
τοῦ σταυρωμένου κήρυκος ὄνειρευτῆς ἀγάπης.

Ὁ χρόνος πόσους μάρτυρας δὲν εἶδε σταυρωμένους
δι' ὄνο τῆς Ἱερουσαλήμ πολυπαθοῦσα πόλις,
ποῦ τοὺς προφήτας ἄλλοτε καὶ τοὺς ἀπεσταλμένους
σκληρὰ τοὺς ἐθανάτανες καὶ τοὺς ἐλιθοβόλους.

Χαιρέτα τώρα τὰρματα μιὰς σταυρωμένης πλάσεως,
ποῦ μισοφύγαγα κτεκοῦν
καὶ μὲ τὴν λάμψη τῶν σκορποῦν
τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

